

پیشاپیش بدانند که نباید در خیابان، دوچرخه سواری کند یا این که تا چه ساعتی می تواند بیرون باشد؟

یادآوری کنید:

کودکان گاهی مقررات و محدودیتها را فراموش می کنند. اگر احساس می کنید فرزند شما قاعده ای را فراموش کرده است، آن قدر صبر نکنید تا او به در دسر بیفتد و بعد اقدام کنید اما اگر بعد از چندبار یادآوری، احساس کردید باز هم به رفتارش ادامه می دهد، جریمه ی لازم را برایش در نظر بگیرید.

منظورتان را به روشنی بیان کنید:

محدودیتها را به طور کامل مشخص کنید. منظورتان را به روشنی بگویید و راهنمایی های لازم را بیان کنید. کودکان باید به طور دقیق بدانند که از آنان چه انتظاری دارید و آنان چه باید بکنند. از گفتن عبارتهای گنگ و نامشخص، خودداری کنید.

تا حد امکان از جمله های مثبت استفاده نمایید:

سعی کنید در بیان مقررات برای فرزندتان، از جمله های مثبت استفاده کنید. به جای این که به فرزندتان بگویید: «با توپ داخل اتاق، بازی نکن.» بهتر است بگویید: «می توانی با توپت در حیاط و روی چمن ها بازی کنی.» در این صورت، فرزند شما با اشتیاق، قوانین و مقررات را اجرا می نماید.

جواد جداوی

منبع: «نظم آموزی به کودکان» «دکتر مریلین گوتمن»
ترجمه ی «مهدی قراچه داغی»

برای بسیاری از والدین، مواقعی پیش می آید که فرزندتان شان به رعایت قوانین و مقررات، تن در نمی دهند و بارها از انجام آن سرپیچی می کنند. در این جا، چندین راه برای اطاعت فرزندتان شما از قوانین و مقررات، ارائه گردیده است.

به کودکان، حق صحبت بدهید:

کودکان هم باید در تعیین مقررات و محدودیتها، حق صحبت داشته باشند. باید فرصتی به آنان داده شود تا آن چه را که فکر و احساس می کنند، بازگو کنند. حتی یک کودک پنج تا شش ساله نیز می تواند با شما صحبت و شما را در وضع مقررات متصفانه، کمک کند اما شنیدن حرف های او به این معنا نیست که به طور حتم، حرفش را بپذیرید و از خواسته های خود پرهیز کنید. البته برخی از محدودیتها را می توانید به کمک کودکان وضع کنید و برخی دیگر را باید خود مقرر نمایید.

دلایش را توضیح دهید:

اگر کودکان بدانند به چه دلیل مقرراتی برای آنان وضع می شود، بهتر پای بند آن ها باقی می مانند. جمله ی «حق نداری با دوچرخه به خیابان بروی.» وضع قانون بدون دلیل است اما اگر بگویید: «دوچرخه سواری در خیابان، خطرناک است و ممکن است آسیب ببینی.» درواقع، دلیلی ارائه می دهید و در این صورت، پذیرفتن آن ساده تر می شود.

از قبل اطلاع بدهید:

ناگهان و بی مقدمه، قانون و محدودیت وضع نکنید. بگذارید کودکان قبل از رعایت محدودیت، از وجود محدودیت و قانونی که وجود دارد، آگاه باشند. چگونه ممکن است وقتی شما هیچ حرفی نزده اید، فرزندتان